موسسه حقوقی آوای عدالت سروش

رأی شمارههای ۵۴ - ۵۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال عمومیت مصوبات شورای اسلامی شهر تهران بهشمارههای ۱۶۲۵۷ - ۴۶۰ - ۱۶۰ مورخ ۱۲/۱۱/۱۳۸۲ و ۲۱۱۵۴ - ۷۰۱ - ۱۶۰ مورخ ۲۱/۱۲/۱۳۸۴ و ابطال بند ۲ مص

=:-:-:-
کلاسه پرونده: ۳۶۶/۹۰ و ۱۰۱۳/۹۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: بانک انصار

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبات شورای اسلامی شهر تهران به شماره های ۱۶۷۲۵ - ۴۶۰ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲، ۲۰۴۹۹ - ۶۰۴ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱، ۲۱۵۰ - ۶۰۷ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۷، ۲۱۱۵۴ - ۷۰۱ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۱، ۲۱۰۳۱ - ۶۰۹ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱

گردش کار: بانک انصار به موجب دادخواستی اعلام کرده است که:

«ریاست محترم دیوان عدالت اداری

سلام علیکم:

به استحضار می رساند این بانک به شرح لایحه پیوستی، ابطال مصوبات شورای محترم اسلامی شهر تهران به شماره های ۱۶۷۲۵-۴۶۰-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲، ۲۰۴۹۹-۶۰۴-[۱۶۰] مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱، ۲۱۵۰-۶۰۷-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۷، ۲۱۱۵۴-۷۰۱-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۱ و ۲۱۰۳۱-۶۰۹-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ که اجازه اخذ عوارض محلی از بانکها را به شهرداری محترم شهر تهران و سازمانهای وابسته می دهد، را وفق ماده ۱۹ قانون دیوان عدالت اداری از هیأت محترم عمومی دیوان تقاضامند است.»

متعاقباً بانک مذکور به موجب لایحه شماره ۱۱۶۷ - ۱۳۹۰/۳/۱ توضیح داده است که:

«مدیرکل محترم اداره هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

سلام علیکم:

با صلوات بر محمد و آل محمد و با احترام به استحضار می رساند که شهرداری محترم تهران به استناد مصوبات شورای محترم اسلامی شهر تهران مبادرت به اخذ عوارض به انحا مختلف و تحت عناوین گوناگون از بانک انصار می نماید، بالاخص در سال جاری که سازمان زیباسازی شهر تهران طی نامه شماره ۱۹۳۳۱۷۶ - ۱۳۹۰/۱/۱۶ درخواست پرداخت عوارض تابلوها و ... به مبلغ ۸۱۲/۲۹۲/۱۵۰ ریال از این بانک نموده است. علی هذا، به استناد ماده ۴۲ و ۱۹ قانون دیوان عدالت اداری، ابطال مصوبات پیوستی شورای اسلامی شهر تهران به شماره های ۱۶۷۲۵-۴۶۰-۱۶۰ - ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ و ۲۰۴۹۹-۶۰۴-۱۶۰ - ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ و ۲۱۵۰-۶۰۷-۱۶۰ - ۱۳۸۳/۱۱/۷ و ۲۱۱۵۴-۷۰۱-۱۶۰ - ۱۳۸۴/۱۲/۲۱ و بند ۲ مصوبه شماره ۲۱۰۳۱-۶۰۹-۱۶۰ - ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ به استناد ادله ذیل مورد استدعاست:

۱ـ مطابق ماده یک قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی:

«از ابتدای سال ۱۳۸۲ برقراری و دریافت هر گونه وجوه از جمله مالیات و عوارض اعم از مالی و محلی از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و همچنین کالاهای وارداتی صرفاً به موجب این قانون صورت می پذیرد و کلیه قوانین و مقررات مربوط به برقراری، اختیار و یا اجازه برقراری و دریافت وجوه که توسط هیأت وزیران، مجامع، شوراها و سایر مراجع، وزارتخانه ها، سازمانها، موسسات و شرکتهای دولتی از جمله آن دسته از دستگاههای اجرایی که شمول قوانین بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است، همچنین موسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی صورت می پذیرد به استثنا قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی آن، قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری، صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷، قانون مقررات تردد وسائل نقلیه خارجی مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۲، عوارض آزاد راه ها، عوارض موضوع ماده ۱۲ قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۱۲ و عوارض موضوع بند ب ماده ۴۶، بند ب ماده ۱۳۰ و بندهای الف و ب ماده ۱۳۲ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹/۱/۱۷ لغو می گردد.»

به صراحت این ماده تمامی اختیارات شوراها بالاخص شوراهای شهر و روستا در زمینه وضع عوارض لغو می گردد، لکن تنها مستمسک شوراهای مزبور تبصره ۱ ماده ۵ قانون فوق الذکر می باشد که مقرر می دارد:

«وضع عوارض محلی جدید و یا افزایش نرخ هر یک از عوارض محلی، می بایستی حداکثر تا پانزدهم بهمن هر سال برای اجرا در سال بعد تصویب و اعلام عمومی گردد.»

که در این مورد باید گفت:

۱ـ همان گونه که از این تبصره مستفاد می گردد اولاً مرجع تصویب مبهم می باشد و به هیچ وجه ذکری از شوراهای اسلامی نشده است. ثانیاً صریح ماده ۱ قانون اصلاح قانون برنامه سوم به اطلاق هر گونه صلاحیت شوراها را ملغی اعلام کرده است و لذا استناد معتقدین صلاحیت شوراها به قانون تاسیس شوراها یا قانون شهرداری فاقد وجاهت قانونی می باشد. ثالثاً متن عبارت بالاخص (تصویب و اعلام عمومی) مرجعی فراتر از مراجع مدعی را می طلبد.

۲ـ بر فرض که با اغماض صلاحیت شوراها پذیرفته گردد به صراحت رأی شماره ۲ به تاریخ ۱۳۸۹/۱/۱۶ در پرونده کلاسه ۶۳۳/۸۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شرح ذیل، شوراهای اسلامی به علت فعالیت غیر محلی بانکها، اختیار وضع عوارض بر بانکها را ندارند:

(نظر به این که حوزه فعالیت بانکها و شعب آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی شود فلذا وضع عوارض و بها خدمات برای بانکها توسط شورای اسلامی شهر یزد در سالهای ۱۳۸۷، ۱۳۸۶، ۱۳۸۵، ۱۳۸۴، ۱۳۸۳ مغایر قانون تشخیص و به استناد اصل ۱۷۰ قانون اساسی و بند ۱ ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می گردد.»

همان گونه که از تبصره ماده ۵ قانون فوق الذکر و رأی هیأت محترم مستفاد است عوارض به سه دسته:

الف ـ عوارض محلی

ب ـ عوارض منطقه ای

ج ـ عوارض محلی

تقسیم می گردند، که بر فرض که استنباط شود شوراها صلاحیت محلی وضع عوارض را دارند، از آنجا که هیأت محترم عمومی به نحو قاطع فعالیت بانکها را محلی دانسته لذا وضع هر گونه عوارض به علت این که سالبه به انتفا موضوع می باشد موضوعیت ندارد.

۲ـ نامه شماره ۳۵۳۰/م ـ ۱۳۷۸/۱۲/۲۳ وزیر امور اقتصادی و دارایی وقت و نامه شماره ۷۸۵۰۷۳/م ـ ۱۳۷۸/۶/۲۲ معاون حقوقی و امور مجلس ریاست جمهوری و نامه شماره ۵۴۸۴۰ ـ ۱۳۷۸/۷/۸ وزیر کشور وقت، مورد استناد در رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری همگی مشعر بر عدم تسری عوارض کسب و پیشه به بانکها و عوارض مشابه می باشد.

۳ـ وحدت ملاک رأی شماره ۳۴۴ ـ ۱۳۸۸/۴/۲۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مضبوط در پرونده کلاسه ۲۹۱/۸۷ که از نظر موضوع و محتوی با مبحوث عنه کاملا انطباق دارد.»

در پی اخطار رفع نقصی که در اجرای ماده ۸۱ قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ برای شاکی ارسال شده بود، پاسخ داده است که:

«هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری

سلام علیکم

با صلوات بر محمد و آل محمد و با احترام، بازگشت به اخطار دفتر محترم دیوان مبنی بر تعیین دقیق قسمتهایی از مصوبات شورای شهر که تقاضای ابطال آنها شده است، به استحضار می رساند:

۱ـ بند دوم ماده واحده در خصوص عوارض کسب و پیشه در شهر تهران مصوبه شماره ۱۶۰-۶۰۹-۲۱۰۳۱ که مقرر می دارد: (۲ـ عوارض پایه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری در گروه دفاتر به مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال تعیین و همچنین ضریب منطقه ای به شرح جداول و فرمول ذیل در موارد مذکور اعمال گردد) مورد تقاضای ابطال این بانک می باشد.

۲ـ اطلاق و عموم مصوبه شماره ۱۶۰-۴۶۰-۱۶۷۲۵ در خصوص عوارض تابلوهای منصوب در شهر تهران که در ماده واحده به نحو اطلاق و عموم مقرر می دارد: (... به شهرداری تهران اجازه داده می شود نسبت به اخذ عوارض از کلیه تابلوهای منصوب در شهر تهران ماهانه به ازای هر متر ... ریال به شرح جدول ذیل اقدام نماید.) و در تبصره هشتم (۸) هنگام بحث از مستثنیات این عوارض، بحثی از بانکها به میان نمی آید، آن گونه که مقرر می دارد: (تابلوهای معرفی پزشکان، وکلای دادگستری، ناشرین و فروشندگان کتاب و نشریات و مطبوعات و موسسات فرهنگی، ورزشی و هنری در صورتی که کالای خاصی را تبلیغ نکرده باشند از شمول این مصوبه معاف می باشند) و همچنین اطلاق و عموم سایر مصوباتی که پیوست دادخواست بوده مورد تقاضای ابطال این بانک می باشند.

در این موارد، همان گونه که مستحضرید نیازمند این است که هیأت محترم، بانکها را از شمول این مصوبه خارج کند و باید گفت در این موارد آنچه خواسته این بانک جهت ابطال است کلیت یا بخش خاصی از مصوبه نمی باشد بلکه آنچه قابل درخواست می باشد تقیید یا تخصیص آن می باشد. به عبارتی در این موارد هیأت محترم بایستی از دامنه شمول این مصوبات بکاهد، هر چند عده ای از صاحب نظران این مورد را هم از موارد ابطال جریی مصوبه می دانند.

باید گفت تقیید و تخصیص زدن بر اطلاق و عموم قوانین و مقررات و مصوبات، امر مرسومی می باشد، چنانکه گاهی اطلاق و عموم قانونی بر خلاف شرع یا قانون اساسی باشد، شورای محترم نگهبان اطلاق و عموم آن را باطل می کند نه خود قانون را. به نظر می رسد با توجه به صلاحیت عام هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری در ابطال مصوبات، ابطال اطلاق و عمومی یک مصوبه و تقیید و تخصیص زدن بر آن هم در صلاحیت دیوان محترم می باشد و گرنه راه احقاق حق بر شاکی در این موارد بسته می شود.»

در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس شورای اسلامی شهر تهران به موجب لایحه شماره ۱۶۰/۶۷۵۱ ـ ۱۳۹۰/۶/۲ توضیح داده است:

«ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

موضوع: پرونده کلاسه ۹۰۰۹۹۸۰۹۰۰۰۲۴۳۹۵

سلام علیکم:

احتراماً، عطف به پرونده کلاسه ۹۰۰۹۹۸۰۹۰۰۰۲۴۳۹۵ موضوع مکاتبه مورخ ۱۳۹۰/۵/۱۵ مدیریت محترم دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ثبت شده به شماره ۱۶۰/۶۲۱۸ ـ ۱۳۹۰/۵/۱۹ در دبیرخانه شورای اسلامی شهر تهران در خصوص ارسال نسخه دوم دادخواست بانک انصار با وکالت آقای پیمان نجفی به خواسته «ابطال مصوبات پیوستی شورای اسلامی شهر تهران دائر بر وضع عوارض بر بانکها به شماره ۱۶۰-۴۶۰-۱۶۷۲۵، ۱۶۰-۶۰۴-۲۰۴۹۹، ۱۶۰-۶۰۷-۲۱۵۰، ۱۶۰-۷۰۱-۲۱۱۵۴، ۱۶۰-۶۰۹-۲۱۰۳۱ و تقاضای صدور دستور موقت حسب ماده ۲۵ قانون دیوان عدالت اداری مبنی بر توقف اخذ عوارض تابلو و عوارض سرقفلی و حق کسب و پیشه و تجارت توسط شهرداری تهران و سازمانهای تابعه از بانک انصار بالاخص عوارض درخواستی سازمان زیباسازی شهر تهران به دلالت نامه پیوستی ۱۳۹۰/۱/۱۶-۱۹۳۳۱۷۶ اصداری آن سازمان محترم» مراتب ذیل را در رد خواسته مشارالیه به استحضار می رساند:

۱ـ مستندات قانونی:

۱ـ۱ـ همان گونه که مستحضرید، حسب مندرجات بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و اصلاحات بعدی آن، «تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن» در صلاحیت شورای اسلامی شهر است.

۲ـ۱ـ همان گونه که مستحضرید بر مبنای تبصره ۱ذیل ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷، وضع عوارض محلی که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده بر عهده شورای اسلامی شهر و بخش است.

۳ـ۱ـ همچنین در زمان تصویب مصوبه مورد بحث، بر مبنای مفهوم مخالف ماده ۵ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از

تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۸/۱۰/۲۲ معروف به قانون تجمیع عوارض و منطوق تبصره ۱ آن که بهترین دلیل بر وجود این مفهوم مخالف می باشد، وضع عوارض برای عناوینی که در ماده ۴ این قانون تکلیف آن روشن نگردیده بود به عهده شورای اسلامی شهر تهران قرار داده شده بود. بند «ب» ماده۱ و ماده ۱۶ آیین نامه اجرایی قانون تجمیع عوارض مصوب ۱۳۸۱/۱۲/۲۸ هیأت وزیران مندرج در روزنامه رسمی شماره ۱۶۹۲۷ - ۱۳۸۲/۱/۲۳ نیز به وضوح مؤید پیش بینی صلاحیت شوراهای اسلامی شهرها در وضع این گونه عوارض بوده است.

۲ـ مندرجات دادخواست تقدیمی بانک انصار:

قسمت اول: در خصوص مندرجات بند ۱ نامه ضمیمه دادخواست بانک انصار به استحضار می رساند: وکیل محترم در نامه ضمیمه توضیحی ارائه نداده اند اما در نامه مدیرعامل بانک انصار مطالبی درج شده که پاسخ آنها به شرح ذیل تقدیم حضور می گردد:

۱ـ۲ـ بر مبنای ماده ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده، کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مغایر این قانون لغو گردیده است. علاوه بر آن، شورای اسلامی شهر بر مبنای تبصره ۱ ماده ۵۰ این قانون، صالح به وضع عوارض محلی شناخته شده است.

۲ـ۲ـ صرف نظر از نسخ مقررات مندرج در قانون تجمیع عوارض که با قانون مالیات بر ارزش افزوده مغایر است و همچنین سایر قوانین و مقررات مغایر با آن، به استحضار می رساند بند «ب» ماده ۱ آیین نامه اجرایی قانون تجمیع عوارض، تعیین کننده صلاحیت شوراهای اسلامی برای وضع عوارض محلی است.

۳ـ۲ـ حسب ادعای مدیرعامل محترم بانک انصار، رأی شماره ۳۴۴ ـ ۱۳۸۸/۴/۳۰ و رأی شماره ۲ ـ ۱۳۸۹/۱/۶ هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری، فعالیت شعب بانکها را غیر محلی محسوب نموده است. همان گونه که مستحضرید آرا یاد شده بر این مبنی صادر شده اند: « ... حوزه فعالیت بانکها و شعب آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی شود...». با توجه به مندرجات آرا صادره اخیرالذکر ذیلاً به استحضار می رساند:

۱ـ۳ـ۲ـ مبنای وضع عوارض کسب و پیشه برای شعب بانکها توسط شوراهای اسلامی شهرها، فعالیتهای محلی آنها نمی باشد. بلکه وضع این عوارض با ملاحظه محل استقرار شعب در حوزه جغرافیایی محل است.

۲ـ۳ـ۲ـ در وضعیت امروز، فعالیتهای اقتصادی تمامی مشاغل حتی خواربارفروشیهای کوچک محلی ممکن است در ارتباط با تولیدکنندگان و مصرف کنندگان غیر محلی باشد. این فروشندگان خرده پای محلی نیز جهت تأمین نیازهای افراد محله ناچار هستند کالاهای خود را از مبادی تولیدی داخلی که در اقصی نقاط کشور قرار دارند تهیه نمایند. در مواردی نیز ممکن است کالای آنها از جمله کالاهای وارداتی که در کشورهای خارجی تولید می گردد باشد. از سوی دیگر، ممکن است اشخاص عبوری از این فروشنده های محلی اجناسی خریداری نمایند که با خود به خارج از محل فروش آنها برده و نهایتا استفاده نمایند. بنابراین ملاحظه می فرمایید اگر به این شکل فعالیتهای صاحبان حرف مورد ملاحظه قرار گیرند، هیچ شغلی مشمول عوارض محلی نمی شود.

۳ـ۳ـ۲ـ علاوه بر مراتب معروضه، شوراهای اسلامی شهرها زمانی نمی توانند برای شعب بانکها وضع عوارض محلی نمایند که قانونگذار برای فعالیت آنها عوارض محلی یا ملی پیش بینی نموده باشد. در غیر این صورت، بر مبنای مستندات قانونی مندرج در بند ۱ این لایحه، شوراهای اسلامی شهرها در خصوص مورد، مجاز به وضع عوارض محلی می باشند.

با توجه به مراتب معروضه فوق، شورای اسلامی شهر تهران از هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری استدعا دارد در صورت صحت ادعای بانک مبنی بر غیر محلی محسوب شدن فعالیت شعب بانکها از نظر هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری، این مرجع عالی، در آرا ۳۴۴ ـ ۱۳۸۸/۴/۳۰ و ۲ ـ ۱۳۸۹/۱/۱۶ خود تجدیدنظر فرمایند و وضع عوارض کسب و پیشه از سوی شورای اسلامی شهر تهران برای شعب بانکها را بر مبنای قوانین و مقررات جاری مجاز اعلام نمایند.

قسمت دوم: در خصوص مندرجات بند ۲ نامه ضمیمه دادخواست بانک انصار به استحضار می رساند: مصوبه مورد اعتراض در دو مرحله در تاریخ ۱۳۸۵/۴/۱۳ و ۱۳۸۵/۵/۱۰ مورد اصلاح و بازنگری قرار گرفته و نقائص آن پس از اعتراض فرمانداری محترم تهران برطرف گردیده است.

با توجه به مراتب معروضه فوق، رد شکایت موضوع دادخواست تقدیمی مورد استدعاست.»

در اجرای حکم مقرر در ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ پرونده در هیأت تخصصی مربوط مطرح می شود و هیأت تخصصی عمران، شهرسازی و اسناد دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۳۱۱ ـ ۱۳۹۴/۸/۲۳ رأی به رد شکایت از مصوبه های شماره ۱۶۰-۶۰۷-۲۱۵۰ ـ ۱۳۸۳/۱۱/۷، ۱۶۰-۶۰۴-۲۰۴۹۹ ـ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱، صادر می کند و رأی مذکور به لحاظ عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و یا حداقل ۱۰ نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعیت یافت.

متن مصوبات مورد اعتراض که قابل طرح در هیأت عمومی تشخیص شده به قرار زیر است:

«الف ـ مصوبه شماره ۱۶۰–۶۰۷–۲۱۵۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۷:

متن مصوبه تثبیت نرخ عوارض شهرداری تهران در سال ۱۳۸۴ (مشتمل بر ماده واحده)

مصوب یکصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی ـ علنی ـ فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه سال ۱۳۸۳ (۲/۸۳/۱۲۴/۱)

ماده واحده:

شهرداری تهران موظف است کلیه عوارض محلی دریافتی در بخشهای گوناگون برای سال ۱۳۸۴ را معادل عوارض مصوب سال ۱۳۸۳ قرار دهد. ضروری است آثار این تصمیم در بودجه پیشنهادی سال ۱۳۸۴ لحاظ گردد و مدیریت منابع به گونه ای اعمال شود که کاهش احتمالی ناشی از این تصمیم از محل صرفه جوئی ها و منابع درآمدی مولد و مثبت دیگر تأمین گردد.

تبصره اول (۱):

در تابلوهایی که با استفاده از زبان بیگانه به طور کلی و یا جزئی تهیه و نصب می شوند می باید مقررات مصوب شورای فرهنگی عمومی دقیقا مرئی گردد.

تبصره دوم (۲):

هر گونه اخذ عوارض از فضاها و معابر مربوط به تبلیغات محیطی عمومی در مناطق بیست و دو گانه شهر تهران و حریم آنها می باید بر اساس مصوبه «ساماندهی تبلیغات محیطی و شهری در تهران» (تصویبی در هفتادمین جلسه رسمی ـ علنی ـ فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۸۲/۳/۱۲ـ ابلاغی به شماره ۱۶۰/۵۲۷/۵۱۲۷ـ ۱۳۸۳/۳/۲۹ و متن مصوبه اصلاحی آن، تصویبی در نود و دومین جلسه رسمی ـ علنی ـ فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۸۳/۵/۲۷ـ ابلاغی به شماره ۱۶۰/۵۶۵/۱۱۲۷۱ ـ ۱۳۸۳/۶/۸) می باید از طریق سازمان زیباسازی شهرداری تهران صورت پذیرد.

تبصره سوم (۳):

شهرداری تهران موظف است لایحه تعیین عوارض جدید جهت فضاها و معابری که قابل استفاده جهت تبلیغات عمومی شهری می باشند و در جداول مصوب پیش بینی و لحاظ نشده اند را تهیه و جهت تصویب به شورای اسلامی شهر تهران ارائه نماید.

ب: مصوبه شماره ۲۰۴۹۹-۶۰۴-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱

متن مصوبه (اصلاحیه مصوبه «اخذ عوارض از تابلوهای منصوب در شهر تهران» تصویبی در چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲- ابلاغی به شماره ۴۶۰/۱۶۷۲۵-۱۶۰ - ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ (مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره ذیل آن))

مصوب یکصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه سال ۱۳۸۳ (۲/۸۳/۱۲۴/۴)

ماده واحده:

به منظور حمایت از خدمات و کالاهای تولیدی داخلی و جلوگیری از هجمه تبلیغاتی کالاهای وارداتی، تبصره هفتم ذیل ماده واحده مصوبه «مجوز اخذ عوارض از تابلوهای منصوب در شهر تهران» تصویبی در چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲- ابلاغی به شماره ۴۶۰/۱۶۷۲۵-۱۶۰ - ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ به شرح ذیل اصلاح می شود:

تبصره هفتم (۷): عوارض تابلوهای تبلیغاتی کالاهای خارجی صد در صد (۱۰۰%) بیشتر از نصابهای تعیین شده در جدول موضوع ماده واحده این مصوبه تعیین می شود.

ج: متن مصوبه شماره ۲۱۰۳۱-۶۰۹-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱:

متن مصوبه اصلاحیه تکمیلی عوارض کسب و پیشه در شهر تهران (مشتمل بر ماده واحده)

مصوب یکصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه (۲/۸۳/۱۲۴/۱۰)

ماده واحده:

پیرو اصلاحیه مصوبه عوارض کسب و پیشه در شهر تهران تصویبی جلسه چهل و سوم به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۵ شورای اسلامی شهر تهران - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۴۴۵/۱۶۵۹۹ به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۸ و به استناد تبصره یکم (۱) ذیل ماده پنجم (۵) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱/۱۰/۲۲ مجلس شورای اسلامی ایران که به تاریخ ۱۳۸۱/۱۰/۲۵ به تأیید شورای نگهبان قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران رسیده و ابلاغ شده است به شهرداری تهران اجازه داده می شود که از ابتدای سال ۱۳۸۴ عوارض کسب و پیشه را به شرح زیر وصول نماید:

۱- در مورد گروهها و مشاغلی که در جدول ضریب منطقه ای آنها عبارت «ندارد» درج گردیده است عبارت مذکور را حذف و نسبت به وصول عوارض اماکن و مشاغل در شهر تهران تصویبی در پنجاه و هفتمین جلسه رسمی - علنی دوره اول شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۷۸/۱۲/۱۷- ابلاغی به شماره ۱۶۰/۱۶۲/۱۷۹۶۵ - ۱۳۷۹/۹/۱۴ و اصلاحیه مصوبه یکصد و هفتاد و نهمین جلسه علنی رسمی - عادی شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۸۰/۸/۲ اقدام نماید.

۲- عوارض پایه شعب بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری درگروه دفاتر به مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال تعیین و همچنین ضریب منطقه ای به شرح جداول و فرمول ذیل در موارد مذکور اعمال گردد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۵/۲/۷ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آرا به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

مطابق بند ۱۶ از ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال ۱۳۷۵ با اصلاحات بعدی مقرر شده تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می شود از جمله وظایف شورای اسلامی شهرها است. حکم مقرر در تبصره ۱ ماده ۵ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱ و تبصره ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ نیز دلالت بر آن دارد که شوراهای اسلامی شهر برای تصویب عوارض محلی جدید و یا افزایش نرخ هر یک از عوارض محلی با رعایت شرایط و ضوابط مربوط صلاحیت دارند. نظر به این که حوزه فعالیت بانکها و شعب مختلف آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی شوند، بنابراین عمومیت مصوبات شماره ۱۶۷۲۵-۴۶۰-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ و ۲۱۱۵۴-۷۰۱-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۱ شورای اسلامی شهر تهران مبنی بر تعیین عوارض تابلو و کسب و پیشه بانکها، همچنین بند ۲ مصوبه شماره ۲۱۰۳۱-۶۰۹-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ شورای مذکور مبنی بر تعیین عوارض پایه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر تهران تشخیص داده می شود و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرام/

منبع : سایت مجلس شورای اسلامی